



ת"פ 17360/10/15 - מדינת ישראל נגד רושדי שוויקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17360-10-15 מדינת ישראל נ'
שוויקי(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דקלה לוי

המאשימה

נגד

רושדי שוויקי ע"י עו"ד מוחמד מחמוד

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של התפרעות, נסיון תקיפה שוטרים והפרעה לשוטר.

על פי עובדות הכרעת הדין, ביום 4.10.2015 בסמוך לשעה 19:30, השתתף הנאשם בהתפרעות באזור בית חנינה, יחד עם כמה עשרות אנשים, חלקם רעולי פנים. הנאשם עצמו ידה אבנים לעבר השוטרים שהיו במקום ויתר המתפרעים חסמו את הכביש הראשי של השכונה באמצעות צמיגים ופחי אשפה בוערים וידו אבנים. כאשר שוטרים ביקשו לעצור את הנאשם הוא ברח מהם ונעצר לאחר מרדף.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים. לאור אלה ביקשה לקבוע מתחם ענישה של מאסר בפועל, לתקופה שבין 14 חודשים ועד 32 חודשים. במסגרת טיעונה התייחסה גם לכך שהנאשם לא קיבל אחריות למעשיו ולכך שאין זו הסתבכותו הראשונה.

ב"כ הנאשם ביקש להמנע מלהשית על הנאשם עונש של מאסר ממש וביקש להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בטיעונו התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן העובדה שהוא בן למשפחה נורמטיבית ולומד בחו"ל. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שעל דרך הכלל דינו של מי שעובר את העבירות בהן הורשע הנאשם הוא למאסר, אך ביקש להקל עימו בשל נסיבותיו.

מתחם העונש

הנאשם השתתף בהתפרעות במהלכה עשרות אנשים, חלקם רעולי פנים, ידו אבנים לעבר שוטרים וחסמו כביש באמצעות פחי אשפה וצמיגים בוערים. הנאשם לא הסתפק בנוכחות פאסיבית בהתפרעות, אלא ידה בעצמו מספר אבנים לעבר השוטרים. יתרה מכך - לדברי אחד העדים, השוטר ערן דילון, הנאשם אף היה פעיל יותר מאשר מתפרעים



אחרים (עובדה זו לא יוחסה לנאשם בכתב האישום ועל כן איני מביא אותה בחשבון במסגרת שיקולי הענישה).

חומרת המעשים ברורה: מדובר במעשים אשר יש בהם קריאת תיגר על ריבונותה של המדינה, תוך סיכון ממשי של שלומם ובטחונם של אנשי כוחות הבטחון. בתי המשפט פסקו לא אחת, כי יש להשית עונשים מחמירים בשל עבירות דומות. ר' למשל פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 21523-08-15, מדינת ישראל נ' ענאתי, שם נדון לא מכבר מקרה דומה מאוד בנסיבותיו:

9. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתייחס לערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות - הגנה על שלום הציבור ובטחונו; שמירה על הסדר הציבורי; הגנה על שלמות הגוף ושמירת החיים. כמו כן יש להגן על אנשי כוחות הביטחון, העושים לילות כימים להגנה על הציבור, לעיתים תוך סיכון חייהם.

כבר נפסק, לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של ידוי אבנים, ובכלל זה - לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה, בפרט כאשר הדבר נעשה על-רקע לאומני-אידאולוגי. כן נפסק, כי אבן מהווה נשק קר ופגיעתה עלולה לגבות מחיר דמים. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים, שכן באירועים אלו מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק ומרות המדינה, מוגבר החשש מהסלמת האלימות עד כדי סיכון בפגיעות בגוף או בנפש, וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על-כן נדרש, כי בעבירות אלו תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה אפקטיבית - אישית וכללית.

...

11. בנסיבות אלה, מתחם הענישה שביקשה המערערת לקבוע, מאסר בפועל בין שישה לבין חמישה-עשר חודשים, הולם בזיקה לנסיבות הספציפיות של האירוע.

יצוין כי אילו נגזר הדין היום, בגין אירוע דומה שהיה מתרחש בימים אלו - הרי שבהתחשב במצב הנוכחי, בריבוי אירועי ידוי אבנים, התפרעויות ותקיפת שוטרים, היה אף מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר.

וכן ר' הפסיקה הרבה המצוטטת בפסק הדין ואת עפ"ג (י-ם) 15980-07-15 מדינת ישראל נ' אחמד עוויסאת, עפ"ג (י-ם) 50469-07-15 באסל מחמוד נ' מדינת ישראל ועפ"ג 54112-03-16 מיום 10.7.16.

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין ששה חודשים, לריצוי ממש, ועד ששה עשר חודשים, ועונשים נלווים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1995. בעת ביצוע העבירה היה כבן 20. לחובתו קביעה (ללא הרשעה), כי בשנת 2013 עבר עבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה פוחזת, בגין נדון לפסילה. כיום לומד הנאשם מנהל עסקים בקפריסין.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי להערכת השירות הנאשם לא פעל מתוך מניעים אידיאולוגיים, אלא הושפע על ידי אחרים, מבלי שהפעיל שיקול דעת עצמאי ובוגר ביחס למעשיו. השירות העריך, כי הנאשם הוא בעל שאיפות לנהל חיים



נורמטיביים וכי הסיכון שיבצע עבירות דומות אינו גבוה.

לאור העובדה שהנאשם הכחיש את ביצוע העבירות גם בפני שירות המבחן, השירות לא ראה מקום להמלצה שיקומית או טיפולית.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים ואת הערכת שירות המבחן, כי הנאשם מבקש לחיות חיים נורמטיביים וכי הסיכון שיחזור על מעשיו נמוך.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שלחובתו קביעה קודמת כי עבר עבירה. כמו כן הבאתי בחשבון את העובדה שלא קיבל אחריות למעשיו, לפני או לפני שירות המבחן. אדגיש, כי אינני מחמיר עם הנאשם בשל כך שעמד על חפותו וניהל הוכחות, שהרי זו זכותו של כל נאשם. עם זאת, קבלת אחריות למעשים והבעת חרטה עליהם מהווים שיקול נכבד לקולא, אותו לא אוכל לזקוף לזכות הנאשם.

נתתי דעתי לבקשת ב"כ הנאשם, להשית עליו עונש של מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. עונש זה מהווה חריגה מהמתחם ולא מצאתי לכך אחיזה בתסקיר שירות המבחן או בנסיבות המקרה.

לאור כל האמור למעלה, אעמיד את ענשו של הנאשם על צדו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 18.9.16.
 - ב. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע, או עבירה של תקיפת עובד ציבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ו, 14 יולי 2016, במעמד הצדדים.